

A pénzforgalomban részt vevő euroérmék új nemzeti előlapja

(2010/C 62/02)

Az Olaszország által kibocsátott új 2 eurós forgalmi emlékérmé új nemzeti előlapja

A pénzforgalomban részt vevő euroérmék az egész euroövezetben törvényes fizetőeszközüül szolgálnak. A nyilvánosság és a pénzérmékkel foglalkozó összes érdekelt fél tájékoztatása céljából a Bizottság közzéteszi minden új érme rajzolatának jellemzőit ⁽¹⁾. A Tanács erre vonatkozó 2009. február 10-i következtetései ⁽²⁾ megfelelően az euroövezetbe tartozó tagállamok és azok az országok, amelyek a Közösséggel létrejött monetáris megállapodás értelmében euroérméket bocsátanak ki, bizonyos feltételek – többek között a kéteurós címletre való korlátozást előíró követelmény – betartásával pénzforgalomban részt vevő euro-emlékérméket bocsáthatnak ki. E pénzérmék ugyanazon technikai jellemzőkkel rendelkeznek, mint a többi 2 eurós érme, de nemzeti előlapjukon a megemlékezéshez kapcsolódó, nemzeti vagy európai szinten kiemelkedő szimbolikus jelentéssel bíró rajzolat szerepel.

Kibocsátó ország: Olaszország

A megemlékezés tárgya: Camillo Benso, Cavour grófia születésének 200. évfordulója.

A rajzolat leírása: Az érme belső részének közepén az olasz államférfiről készült portré egy részlete látható. Bal oldalon a „CAVOUR” felirat és az Olasz Köztársaság „RI” monogramja helyezkedik el. Jobbra az „R” jelzés, az „1810”-es és a „2010”-es évszám, valamint a művész, Claudia Momoni „C.M.” kezdőbetűi láthatók.

Az érmét az európai zászló tizenkét csillaga szegélyezi.

A kibocsátandó érmék hozzávetőleges mennyisége: 4 millió érme

A kibocsátás hozzávetőleges időpontja: 2010. március

⁽¹⁾ A 2002-ben kibocsátott összes pénzérme nemzeti előlapjával kapcsolatban lásd: HL C 373., 2001.12.28., 1. o.

⁽²⁾ Lásd a Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2009. február 10-i következtetéseit, valamint a pénzforgalomba szánt euroérmék nemzeti előlapjára és kibocsátására vonatkozó közös iránymutatásokról szóló, 2008. december 19-i bizottsági ajánlást (HL L 9., 2009.1.14., 52–55. o.).